

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum inprimis malas, concernit

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

CXXXIIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122744)

τῆς ἡμετέρας, κατὰ τὸ εἰρημῖνος ἐκδημῶντις ἐν τῷ σώματι καὶ ἐκδημῶντις πρὸς τὸν κύριον
 (ex II. Cor. V. 8.) αἱ δὲ τῶν ἀδίκων ψυχὰς εἰς τὰς ἐν τῷ αἵματι πάσας, κατὰ τὸ εἰρημῖνον
 πρὸς τὸ Ναβυχοδονόσορ βασιλῆος βαβυλωνίου, ὁ αἵματις κάτωθεν ἐπικραυῖθη συναντήσας σοὶ
 καὶ τὰ ἰεῖα. Quibus Basilium M. Cyrillum Hieros. Epiphanium,
 Hieronymum, Fulgentium & Athanasium associat C. V. Jos.
 Arndius, in variae eruditionis opere, Lexico Antiquitatum Eccle-
 siasticarum. Tit. *Animarum status post mortem*, p. 5. f. Ubi & cœte-
 rorum Patrum fideliter recenset sententias. Marc. Anton. de Do-
 minis, quo antiquitatis vix quisquam peritior fuit, lib. V. de Rep.
 c. II. §. 75. *Circa statum animarum tres invenio opiniones. I. Animas*
post mortem neque gaudere neque tristari, sed dormire ad usque resurrectionem.
II. Animas post mortem statim vel ad beatitudinem plenam transire,
vel ad plenam damnationem. III. Expiari in purgatorio. Quibus ipse
 quartam & mediam addit: *animas electorum ad eternam gloriam sta-*
tim transire, eaque frui, non tamen plenè; sic & damnatorum, usque donec
fiat resurrectio. Quem sequuntur D. Conr. Horneius, D. Georg.
 Calixtus, D. Christ. Dreierus, aliique passim. Quod si verum
 est, impiorum animas, corporum suorum vinculis solutas, infer-
 num statim adire & pœnis ei loco propriis torqueri, non minus de
 actionibus harum animarum in inferno, quam de integri hominis
 negotiis quæri posset; sed, ne in disceptationem à proposito no-
 stro alienam dilabamur, hanc pilam aliis torquendam ac retor-
 quendam relinquimus & à præsentì concertatione prorsus absti-
 nemus.

CXXXIX. Restat ergo, eos duntaxat à nobis considerari
 damnatos, qui in extremo iudicii universalis die, postquam vir-
 tute Divinâ è sepulcris suis surrexerunt, redunitâ iterum cum
 corpore animâ, coram horrendo tremendi iudicis tribunali com-
 parentes, sententiâ, à Domino pronunciatam audient: *ne, ma-*
ledicti, in ignem æternum, qui paratus est Diabolo & angelis ejus. Matth.
 XXV. 41. Quo tamen ipso sensu damnatus vel actum notat vel
 statum, id est, vel in vi participij vel in virtute nominis accipitur.
 Cum enim homo damnatus, secundum actum damnationis præ-
 cisè, consideratur, tum, quæ in extremo iudicio circa illum con-
 tingunt, utpote, quod unâ cum cæteris hominibus è mortuis su-
 sciratur, ad thronum Divinum adesse jubetur, à fidelibus segrega-
 tus

tus ad sinistram Christi collocatur, causa ejus publicè atque solenniter cognoscitur, cumque, quod respondeat, non habeat, sententia mortis in illum dicitur & promulgatur, denique ab angelis in locum sulphureis ignibus plenum, æternum ibi cruciandus atque cremandus, projicitur, solummodo expenduntur. Quæ tamen singula ab argumento & scopo nostro aliena sunt, qui eò duntaxat dirigitur, ut examen instituat status & conditionis, in quam, sententiâ illâ ultimâ condemnati, præcipitantur, & in quo ex justissimâ Dei voluntate in æternum perseverant.

CXXXIX. *Status* conditionem, fortunam, ordinem, locum, casumque cujusvis rei denotat, neque forte aliud vocabulum est, quo commodius id exprimamus, quod rei proprium est, quodque ei vel competit vel competere debet. Cumque stare propriè pedes dicamus, qui reliquam corporis molem portant & sustinent, statum quoque eadem proprietate de standi actu enunciabimus, quo sensu Cicero *statum erectum & celsum, rarum incessum, nec ita longum* vocavit, in Oratore. Atque deinde, similitudine à corporis statu & conditione desumptâ, status appellatus est omnis, in re etiam animum concernente & morali, conditio. Quam ad metaphoram idem Romanæ eloquentiæ princeps, Tullius, libro de Officiis alludit, cum inquit: *utinam respublica steterisset, quo steterat, statu!* Hinc status orbis terræ, status naturæ, status imperii, status vitæ, status sermonis, status cæli & terrarum, status rerum, status familiaris, passim apud eundem, pro modo, lege, ratione, pacto, jure talium rerum. Latinus V. Test. interpres status voce expressit hebræum: מַצְבֵּי, quod summam, *mensuram, formam, dispositionem* significat. II. Paral. XXIV. 13. *suscitaverunt domum domini in statum pristinum;* alii: *in formam suam.* Et verbum: יָצַב, *stetit,* Job. XIV. 2. *in eodem statu manet;* pro quo Joh. Mercerus: *perstat, stabilis est,* dixit, eò quod natura & conditio cujuslibet rei ita ei conveniat, ut in eadem stare & perseverare ex intentione & voluntate creatoris debeat. In Nov. Test. eodem profus sensu, quamquam semel tantum, vox: *στάσις,* occurrit, ceu Hebr. IX. vers. 8. *ἐν τῆς παλαιῆς σκηνῆς ἐχούσης στάσις,* quod Vulgatus ad verbum reddidit, *adhuc priore tabernaculo habente statum:* quamquam alii cum Syro per *durationem,* alii per *statum naturalem, seu consistentiam,* si ita li-

Heer loq
tionem ta
Quo sensu
h. e. tam
cultura &
istendi lege
nam, intell
na justitia a
plectatur.

CXL.

mentium le
vulgo utim
fuit; nisi
inferos pro

Quamquam
probatum
verò extra

est, nequic
Romana E

Testamene
bulam lati

cludi. No
illum locum

discessum d
partim Eccl

abstracta po
in inferno

mnationis
CXLI.

quibus con
hæc passio

tuntur
presentia

qui vel in
Ecclesia st
sed de A